

ROMÂNIA PENTRU HRISTOS

Ianuarie - Martie 2014

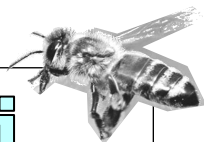
ROMANIA FOR CHRIST

*Buletin de informare, misiune și apel la suport pastoral
P. O. Box 2329, Pleasant Hill, California, 94523*

„Este aici un băiețel, care are cinci pâini de orz și doi pești... Dar ce sunt acestea la atâția? (Ioan 6:9)

**Dorim tuturor fraților noștri de credință, de sânge și de neam,
An Nou Fericit, cu binecuvântări cerești, cu pace, har și îndurare de
la Dumnezeu.**

Toamna vieții

Toamna, leneșul nu ară; la secerat, ar vea să strângă roade, dar nu este nimic! (Proverbe 20:4) ■ Și Domnul a zis: „Cine este ispravnicul credincios și înțelept, pe care-l va pune stăpânul său peste slugile sale, ca să le dea partea lor de hrană la vremea potrivită? Ferice de robul acela pe care stăpânul, la venirea lui, îl va găsi făcând așa! (Luca 12:42-43).

Toamna vieții este sezonul în care oamenii dau socoteală de toate oportunitățile acceptate sau ignorate. Mântuitorul nostru, Domnul Isus Hristos, a pus cumpăna adevărată a tuturor socotelilor finale în Evanghelia după Matei 12:30. Aici avem cuvintele rostite de Fiul lui Dumnezeu: „Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea, și cine nu strânge cu Mine, risipește.”

Adeseori cântăm: „Și frunzele s-au vestejit căci toamna iarăși a venit; an după an se duc în zbor, toate se duc în viitor.” Toți oamenii au un viitor, toți alergăm spre o țintă, indiferent dacă vrem sau nu. Timpul se duce ca un vis și odata cu visul simțim distanța parcursă. Cântăm adeseori că vrem să întâlnim tot ce-am lucrat. Dar oare, dorim să întâlnim tot ce-am lucrat? Dorim să ne întâlnim cu lucrurile pentru care ne-am ostenit? Toamna vieții se grăbește...

La 2 Timotei 4:7-8, apostolul Pavel face o afirmație greu de repetat, fără a fi fățarnic... „M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. Deacum mă așteaptă cununa

„Să nu obosim în facerea binelui; căci la vremea potrivită, vom seceră, dacă nu vom cădea de oboseală.”
(Galateni 6:9).

neprihănirii, pe care mi-o va da, în ziua aceea, Domnul, Judecătorul cel drept. și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.” Cineva a scris aceste cuvinte pe placa

memorativă a unui decedat. Pentru mine aceste cuvinte sunt prea mari, sunt cu adevărat cerești. Da, am casă, am o mașină, am ce mânca și cu ce mă îmbrăca. Mai pun bani la colectă, contribui la cheltuelile de întreținere a clădirii unde ne rugăm (că doar și eu stau la căldura și aer condiționat). Dar Pavel spune că pe acestea toate le-a socotit ca un gunoi (Filipeni 3:8). Împăratul Solomon le califică la fel, și spune: „O, deșertăciune a deșertăciunilor, zice Eclesiastul, o

Urmare în pagina 15

DOUĂZECI ȘI PATRU ANI DE BINECUVÂNTĂRI

Cu ajutorul Domnului începem cel de al 25-lea an de slujire pe tărâmul misionar în România.

În anul 1990, doi frați, Constantin Cristea și Elisei Boțan, au vorbit că întrucât Domnul a prăbușit regimul ateo-comunist, e vremea să ajute lucrarea de vestire a Evangheliei în Oltenia, formând o societate misionară. Acești frați au avut imboldul să mă numească pe mine ca președinte, desi eu nu eram prezent acolo, dar Dumnezeu este Cel care cunoaște toate. Pe de altă parte, eu încă pe când eram în România, aveam dorința să ajut lucrarea în Oltenia, unde era doar o biserică slabă la Craiova, cu fratele Nicolae Sava ca predicator și un număr mic de membri, plus câteva grupuri de bapțiști în Oltenia. Apoi fr. Sava a plecat la Iași și fr. Moldovan i-a luat locul. Fiind puțini și săraci, am căutat noi cu biserica din Timișoara să-l ajutăm să aibă un salariu. Târgu Jiu era oraș, dar nu aveam nici o lucrare acolo. Astfel am vorbit cu comitetul bisericii noastre și am trimis pe fratele Virgil Hnatiuc la Tg. Jiu, să vadă cum am putea începe o lucrare acolo. În decada anilor 50, restricțiile s-au întetit, și nu am putut până după căderea regimului comunist, când l-am trimis acolo pe fr. Cornel Hudulin, și azi avem la Tg. Jiu o biserică infloritoare cu vreo 120 de membri. Dumnezeu este Cel ce își face lucrarea, pregătind totul mai dinainte. Glorie numai Lui.

24

Încă de la început am hotărât ca societatea să se numească „*România pentru Hristos*”. Primii care au primit ajutorul din partea noii societăți misionare au fost fr. Harambie Ploscariu, pionerul Olteniei, și alți patru frați olteni. După aceea, ne-am extins și în Muntenia, Dobrogea, Moldova, Ardeal și chiar în Moldova de peste Prut. Astfel de la cinci lucrători cu Evanghelia câți am avut la început, am ajuns până la 163 misionari.

Toată lucrarea se desfășoară prin credință. Nimeni aici nu primește salariu, totul se face în mod voluntar, toți banii merg la misionarii noștri din țară. Avem frați care sponsorizează câte un

misionar, iar cei ce nu au sponsori, sunt ajutați din fondul general. În cei 24 ani am avut experiențe minunate în privința banilor. Avem un Dumnezeu minunat!

Acum suntem confrunțați cu o problemă. La jumătatea lui Decembrie, fratele casier Pavel Ploscariu ne-a anunțat că are în banca numai \$21,000, iar nouă ne-ar trebui vreo \$35,000, ca să-i putem ajuta pe cei din România. Se pare ca pentru unii, Moș Crăciun a avut o mai mare importanță decât Hristos Domnul, Cel culcat în iesle. Ne-am rugat, căci lucrarea este a Lui și poate va porunci altora să suplinească nevoile noastre pentru cei ce lucrează. Domnul merită ascultarea și toată slava căci ne iubește nespun.

Vă dorim un An Nou de fericită părășie cu Domnul și cu brațele pline de roadă!

batrânul vostru frate Petru Popovici

„Nimeni nu poate zice: „*Isus este Domnul*,” decât prin Duhul Sfânt.” (I Cor. 12:3) Când cineva spune, „Isus este Domnul,” trebuie să fie plin de o credință vie și o trăire în Duhul Sfânt.

Văd în fața mea acum două fețe. Una e fața nepăsătoare și rece a celui ce se joacă de-a religia. Îi spun de la început: „Biet suflet, ce ai tu nu e credință, ci doar un lucru lumesc cu aparențe înșelătoare. Credința adevărată o poți avea numai prin Duhul Sfânt.” Domnul Isus a spus: „Trebuie să vă nașteți din nou!” Nașterea aceasta are loc prin puterea Duhului Sfânt.

Cealaltă față e o față plină de neliniște a unui tânăr care încearcă din răpuzeri, așa cum a fost învățat prin școlile pe unde a umblat, să disprețuiască credința în Dumnezeu, să nege supranaturalul. Îi spun și lui: „Tinere, nu disprețui virtutea cea mai nobilă a sufletului uman. Te înjosești pe tine însuși dacă renegi credința. Credința e de natură divină, o poți avea numai prin Duhul Sfânt.”...

Ești gata să spui și tu, „Isus este Domnul”? Vrei să te unești și tu în corul imens al celor răscumpărați prin sângele lui Hristos?

Te îndemn să crezi în Isus, să-L declari pe El Stăpân al vieții tale. Poți face lucrul acesta numai prin puterea Duhului Sfânt. Doar dacă Îl lași pe Dumnezeu să intre în ființa ta, te poți face rob al lui Hristos. Si oh, preiubiții mei, nu uitați că ajungând sub stăpânirea Domnului aici pe pământ gustăm abia începutul slavei lui Hristos în ceruri.

La gloria care ne așteaptă vom ajunge la urmă prin harul și iubirea lui Dumnezeu!

Phillips Brooks

O viață cu rost

II Petru 1-11

În această vreme de har, când avem ocazia să vedem mai mult decât oricând lucrarea cea minunată pe care a făcut-o Dumnezeu pentru noi, o privire în 2 Petru 1-11, ne ajută să fim la aceeași pagină cu Duhul lui Dumnezeu, care vorbește prin Ap. Petru.

El ne vorbește astăzi nouă, în aceeași măsură în care a vorbit în trecut și în aceeași măsură în care va vorbi pentru cei care vin după noi.

Duhul lui Dumnezeu prin Ap. Petru ne asigură că noi cei ce credem în jertfa Domnului Isus, suntem părtași harului lui Dumnezeu și ne bucurăm de pacea pe care Dumnezeu o dăruiește copiilor Lui. Petru ne asigură că ambele, Pacea și Harul, pot să ne fie înmulțite și dorește lucrul acesta pentru cei ce sunt pe calea credinței.

Apostolul Petru prin Duhul Sfânt ne oferă, dacă vreți, rețeta împlinirii creștine: Pacea și Harul Lui. Pacea și harul Lui asigură în fiecare clipă fericirea noastră, fericire care e în creștere pe măsura cunoașterii lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos.

În fiecare verset Duhul lui Dumnezeu se ocupă de noi îndeaproape și vrea să ne facă să înțelegem că viața creștină nu e staționară, fericirea nu e ceva care se plafonează și țelul nostru este unul precis care privește cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului Isus Hristos, cunoaștere care este un țel de o viață întreagă, și în sensul acesta ne oferă în această parte din Scriptură cum să ajungem la acest deziderat.

Aici Duhul Sfânt prezintă pentru noi trei lucruri de importanță capitală:

I- Cel mai înalt proces de instruire divină

(1 Petru 1: 5-7)

Acest proces de creștere, e un proces pe care Duhul îl vrea aplicat în viețile noastre și în care El se ocupă direct de noi în privința aceasta, desigur dacă vrem să ascultăm de El și să-L lăsăm să lucreze în viața noastră și prin viața noastră.

El ne asigură de binecuvântări care nu au echivalent în niciun sistem de măsură, prin faptul că Duhul Sfânt va lucra în noi lucrarea Lui cea tainică, pentru pământ și pentru eternitate, și anume vom

putea să vedem fiecare în noi înșine, progresul lucrării Lui dacă într-adevăr suntem gata să ne dăm toate silințele în a căuta călăuzirea Lui.

II- Cel mai înalt caracter creștin

(1 Petru 1: 5-7)

Acest caracter dăltuit în noi în fiecare în parte, este caracterul care se formează în noi în urma deprinderii, ascultării, supunerii și implicării în lucrarea Lui, nu de capul nostru ci sub directa călăuzire a Duhului Sfânt.

Dumnezeu e interesat să vadă în noi Chipul Fiului Său și dacă vreodată dalta Maestrului taie adânc și ne doare ne este de mare ajutor dacă înțelegem că e o lucrare cu scop care e în avantajul nostru și dacă doare înseamnă că este necesar să doară, și Maestrul are un scop înalt pentru noi.

III- Cea mai înaltă apreciere care se poate

primi: „Harnic și Roditor”

Aprecierea lui Dumnezeu este întotdeauna dreaptă și măsura cu care măsoară El este singura și adevărata măsura care contează.

Această caracterizare divină este dată doar pentru:

■ Cei care ne-am pus încrederea în Jertfa Domnului Isus. Pe cei ce ne-am pus încrederea în jertfa și în Harul Domnului Isus, Apostolul Petru ne asigură că Dumnezeu ne-a onorat dându-ne „o credință de același preț” (vers. 1) cu a apostolilor.

(Să nu uităm că atâția dintre cei pe care-i cunoaștem au nevoie să audă Cuvântul Evangheliei, și se așteaptă de la noi să vrem să le ducem Evanghelia)

■ Cei care suntem conștienți (dacă suntem!) că am fost echipați și îmbogățiți de Dumnezeu în omul dinlăuntru pentru a putea să fim folositori și biruitori:

• *Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia (v. 3)*

• *...El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe (v.4a)*

• *Ne-a făcut părtași firii dumnezeiești (v.4b).*

■ Cei care suntem gata (dacă suntem!) să ascultăm de Cuvântul lui Dumnezeu și de îndemnul Duhului care ne asigură pe fiecare în parte că despre noi este vorba și de la noi așteaptă Dumnezeu această acultare și supunere în așa fel încât nu numai să facem dar să și vrem

permanent să facem din toată inima și fără rezerve voia lui Dumnezeu, pe care Duhul ne-o descoperă pas cu pas.

În planul Lui minunat de echipare a noastră și de modelare a caracterului nostru, El ni Se descoperă ca să-L cunoaștem tot mai mult așa cum avansăm prin viață:

El ne-a dat credința și ne dă ocazia; ne îndeamnă din dragoste pentru noi și pentru alții să ne deprindem să fim cei dintâi în fapte bune. E Glasul Domnului care ne șoptește și ne îndeamnă atunci când găsește El cu cale și e minunat când ajungem să spunem ca și Ioan la Marea Tiberiadei: Este Domnul!

- Îl cunoaștem în fapte: în faptele lucrate în credință, Îl cunoaștem pe Domnul Isus care ne dă curaj și protecție.

- Îl cunoaștem în Cuvântul Lui, ca răspuns la rugăciune, pentru nevoile specifice ale fiecărei situații El ne descoperă voia Lui pas cu pas, un singur pas numai, fiecare pas pe rând, așa cum vrea El să ne călăuzească și astfel Îl cunoaștem pe Cel ce este Marele nostru Sfătuitor.

- Îl cunoaștem în vremea când avem nevoie de înfrânare: Dumnezeu ne-a echipat în chip minunat cu înfrânare, așa cum e frâna la mașină. Avem nenumărate ocazii să-L cunoaștem pe Domnul Isus care ne oprește de la lucrurile nepotrivite care altădată ni se păreau așa de normale.

- Îl cunoaștem în viață când avem nevoie de răbdare: El ne dă răbdare atunci când avem nevoie de ea, și-L cunoaștem că El, doar El, e acolo, și ne e dragă prezența Lui în ceasul încercării.

- Îl cunoaștem că e acolo când avem ocazia să ne manifestăm dragostea pentru frații noștri prin acoperirea nevoilor lor

- Îl cunoaștem când ne arătăm iubirea noastră pentru sufletele celor ce au nevoie să audă și să primească Cuvântul Evanghelie

Suntem în această perioadă de Mulțumire, de Sărbătoare, de Consacrare, de Recunoștință Domnului, un timp care marchează sfârșitul unui an și începutul unui an nou. Oare poate să spună Dumnezeu în dreptul nostru cuvintele „*Harnic și Roditor*” sau are alte cuvinte care nu ne plac. Domnul să ne dea urechi să auzim Glasul lui care ne cheamă la ascultare.

Costel Cristea

Thanks - Giving... la început de an

„Adu ca jertfă lui Dumnezeu mulțumiri, și împlinește-ți juruințele făcute Celui Prea Înalt.” (Psalmul 50:14)

În lunile trecute am trăit cel mai semnificativ sezon al anului marcat prin două evenimente extrem de importante. Unul care ne amintește să fim mulțumitori și celălalt care ne amintește pentru ce să fim mulțumitori. Din perspectiva creștină ambele evenimente au o importanță vitală pentru viață și pentru eternitate. Cele două evenimente despre care vorbesc sunt Ziua Mulțumirii (Thanksgiving) și Crăciunul, Sărbătoarea Nașterii Domnului Isus ca cel mai important Dar pentru omenire. El, Domnul Isus, este motivul nostru de mulțumire lui Dumnezeu.

Am despărțit titlul de mai sus, Thanksgiving, în două cuvinte intenționat, pentru că am vrut să deturnez mintea noastră de la un eveniment calendaristic, de la o tradiție anuală, la un mod de viață, la o trăire zilnică, la o viață de mulțumire, care trebuie să caracterizeze pe fiecare creștin, pe fiecare răscumpărat al Domnului Isus, pe fiecare om. Este intenția mea să pot zugrăvi aici în spațiul mic pe care-l am importanța unei vieți de mulțumire. Lucrul acesta este important și din punct de vedere spiritual, ca o jertfă adusă lui Dumnezeu, cum zice psalmistul (50:14), dar și din punct de vedere al sănătății noastre, biologic, emoțional, psihologic. Cine este mulțumit cu ce este și ce are, acela are pace și bucurie indiferent de circumstanțele externe și sistemul imun lucrează bine și îl ține sănătos.

Este în tradiția americanilor, și este o tradiție bună, să aibe o zi a mulțumirii în fiecare an. Aceasta este în fiecare toamnă când se strâng recolte. Apostolul Pavel însă sfătuiește pe creștinii din Efes cu următoarele cuvinte: „Mulțumiți todeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos” (Efeseni 5:20). Era prin anii optzeci când mergeam la tratament pentru reumatism cardiovascular la Vatra Dornei. Acolo am cunoscut o familie de credincioși din Hunedoara care tot timpul vorbeau de mulțumire lui Dumnezeu, și chiar atunci când ne rugam

ei nu cereau nimic dar mulțumeau lui Dumnezeu. Ei erau la tratament pentru sănătate și doar mulțumeau lui Dumnezeu pentru sănătate. Nu știu nimic despre ei și nu le mai știu nici numele dar mi-au rămas în minte ca oameni care i-am văzut mulțumind lui Dumnezeu todeauna pentru toate lucrurile.

În viață întâlnim de multe ori situații și lucruri pentru care este greu sau chiar imposibil să mulțumim. Se vede însă că Dumnezeu

Thanks-giving... toată viața

vrea să cultive la noi o viață de mulțumire, o stare de mulțumire. Tot sfântul Pavel spunea tesalonicenilor: „Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi” (I Tesaloniceni 5:18). Dacă întrebăm specialiștii în medicină, psihologie, psihiatrie, sociologie, ne vor spune în detalii care este rolul unei atitudini de mulțumire în sănătatea noastră. Dumnezeu însă ne spune căci aceasta este voia lui cu privire la noi în Hristos Isus. În Hristos avem toate motivele de mulțumire și în El avem împlinită voia lui Dumnezeu cu privire la noi. Pentru mine este de ajuns lucrul acesta, dar de multe ori am văzut cât este de greu să-l aplic în viața mea. De aceea avem nevoie de ajutorul Lui tot timpul.

Dacă totuși ne este greu să mulțumim Domnului pentru toate lucrurile să ne gândim la acel băiețel de cinci, șase ani căruia tatăl său i-a cerut să se roage la masă și să mulțumească pentru ce este pe masă. Toți așteptau după el să înceapă să se roage și el plimba ochii prin toate farfuriile să vadă ce este pe masă, după care, calm și tacticos a plecat capul, și a spus: „Doamne, mie nu-mi place cum arată astea, dar îți mulțumesc pentru ele, și am să mănânc oricum ar fi, amin!” Când știm căci aceasta este voia lui Dumnezeu găsim puterea și motivul să-I mulțumim.

Comentatorul biblic Matthew Henry a spus odată când hoții l-au jefuit: „Doamne, îți mulțumesc în primul rând că nu m-au furat niciodată până acum, în al doilea rând îți mulțumesc că deși mi-au luat portmoneul, nu mi-au luat viața. În al treilea rând îți mulțumesc că deși mi-au luat tot, nu am avut prea mult. Și în al patrulea rând îți mulțumesc că ei mi-au furat mie și nu le-am furat eu lor.”

Am citit despre Corrie ten Boom cum în cartea ei „*The Hiding Place*” a scris cum odată când a fost mutată cu sora ei Betsy în una dintre cele mai rele închisori naziste în Germania, Betsy a propus ca să se roage în detalii și să mulțumească lui Dumnezeu pentru toate lucrurile. Corrie n-a vrut la început să mulțumească Domnului pentru

păduchii din baraca lor, dar la insistența lui Betsy a acceptat. Mai târziu au înțeles că din cauza păduchilor gardienii nu veneau prin baraca lor și ele puteau citi Biblia nederanjate. Atunci când nu ne este prea ușor să mulțumim Domnului pentru unele lucruri să ne gândim că aceasta este voia Lui cu privire la noi, și El face ca toate să lucreze spre binele nostru atunci când Îl iubim. Dacă motivul mulțumirii noastre nu este ceea ce avem în portmoneu sau la bancă, ci ceea ce avem în inimă, Domnul va binecuvânta viața noastră.

Revenind la spiritul Vechiului Testament, unde mulțumirea noastră este văzută ca o jertfă prezentată lui Dumnezeu, aspectul ia o nouă și mai adâncă însemnătate. Nu mai vorbim despre a face ceva în interesul nostru și pentru noi ci prin atitudinea noastră facem ceva pentru Domnul. Prin atitudinea noastră de mulțumire noi proslăvim Numele lui Dumnezeu. Psalmistul își amintește cu melancolie o vreme când în mijlocul „strigătelor de bucurie și mulțumire ale unei mulțimi în sărbătoare” înainta spre Casa Domnului (Psalmul 42:4). Aici vedem cum mulțumirea și bucuria merg mână în mână ca expresie a trăirii cu Dumnezeu și pentru El. În Spiritul Crăciunului, mulțumirea și bucuria noastră se alătură corului de îngeri să exprime entuziasmul și recunoștința noastră pentru cadoul minunat pe care Dumnezeu ni L-a dat în Domnul Isus Hristos.

Dacă Dumnezeu vrea să-I mulțumim Lui pentru toate lucrurile, cu atât mai mult trebuie să-I mulțumim Lui pentru harul și binecuvântarea de a fi copiii Lui în Hristos Domnul. În entuziasmul nostru și încă în ecoul bucuriei Crăciunului să nu uităm pe acei care nu au beneficiat încă de Minunatul Dar al lui Dumnezeu pentru ei. Să mulțumim Domnului pentru binecuvântarea de a avea chemarea și marea datorie de a prezenta Darul lui Dumnezeu pentru o lume pierdută și să ducem bucuria mântuirii și celor care n-au experimentat-o încă.

Zach Ploscaru

„Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi, și pe care L-ați primit de la Dumnezeu?” (I Cor. 6:19). Ce privilegiu să avem pe Dumnezeul Universului trăind în noi! Numele Lui este în limba greacă „*Paraclet*”, adică „*Mângăietorul*”, sau chiar mai clar, „*Cel ce vine cu noi și merge alături de noi*”. Prin Duhul Sfânt am devenit membrii ai familiei lui Dumnezeu (Ioan 3:5). El e Cel ce ne întărește ca să putem umbla pe calea sa. Lumea nu-L cunoaște și nu-L primește, dar cei ce credem în Domnul Îl cunoaștem (Ioan 14:17), fiindcă trăiește în noi, purtăm numele Lui.

Un remediu simplu pentru o boală gravă

Uneori...criza este doar o închipuire a minții noastre. Că nu chiar ducem lipsă... ci, ne-am obișnuit cu anumite lucruri nu neapărat necesare și nu vrem să ne mai despărțim de ele când bugetul nu le mai îngăduie. În cazul acesta... criza este nu în afara noastră ci înlăuntrul nostru: o criză de... mulțumire. Eu o am... adesea. Este ușor de remediat criza aceasta, și foarte simplu: „Mulțumiți Domnului pentru toate lucrurile, ” și criza va trece. (R. B.)

Doamne, dă-ne ceva saț

de Rodica Boțan

*Nu demult pe telefon,
Pe un ton mai monoton
Doi prieteni, conversau,
Și-și spuneau
Vorbe alese...
Și din tot ce șușoteau,
Și cu miez și cu-nțeleș,
O imagine se țese...*

*O poveste cu mult tâlc,
O poveste-adevărată,
Și frumoasă și curată;
Și cu lux de amănunte,
Și cu multă-nfrigurare,
Unul spuse-o
întâmplare...*

*Și zicea că-n tinerețe,
Și în dragostea dintâi,
Se ducea pe ici și colo,
Să gasească,
Să-ntâlnească,
Să ajute alți creștini...
Pe la poala unui munte,
Muntele Meses îmi pare
Pe un dâmb,
Într-o cocioabă,*

*Mică, strâmbă, oarecare,
Locuia o bătrânică...
Harnica, ca o furnică.
Dar săracă, zicea el,
După propria-i părere...
Era singură bunica;
Numa' ea si-o capră sură.
Pe cuptor, doua ulcele,
Si nimic de pus în gură.*

*Omul nostru îngrijat,
După multă căutare,
Dupa multă ezitare,
Scurt, îi puse-o întrebare!
„Spune-mi soră,
Cum o duci?
Văd că nu prea ai
...mâncare?”
— „Oh, dar nu-i
adevărat!
Vezi ulcelele-alea două?”
Zise vesel bătrânică...
„Am mâncare-n
amândouă!
Uite, ia de sus ulcica...
Una are lapte proaspăt,
Aialaltă-i cu mălai.
Și de vrei un pic să stai,
Trag curând și-o*

*mămăligă!
Si în fiecare zi,
Îți spun drept,
Că vreau să știu,
Domnul mare-n mila Lui,
Îmi dă hrană și-mi dă saț!
Mulțămiri spre cer înalt!
N-am dus lipsă niciodată!
Slavă Ție, Scumpe Tată!”*

*Si așa se șușoteau,
Și vorbeau la telefon
Pe un ton, tot monoton,
Cei doi prieteni ...ce
aveau,
Sute de ulcele pline,
Și le mergea destul de
bine.
Unul dintre ei cam trist
Zise tare și convins:
— Idoli ne-am făcut
adesea
Și din gură și din maț...
Doamne, fie-ți dară milă
Și ne dă și nouă saț.*

Notă explicativă:

„Saț” = senzația de a fi sătul, de a fi avut destul.

Vestea Bună la Bicăz

Dragă frate Pit Popovici,

...Despre lucrarea din orașul Bicăz și zona Bicăzului, unde slujesc prin harul Domnului, doresc să vă spun următoarele:

Pe 4 Noiembrie 2013 am avut un botez noutestamental. S-au botezat patru tineri, Robert, Fabian, Oana și Ruben.

Au fost mulți credincioși la biserică, dar ne-am bucurat că au fost și câțiva necredincioși, și astfel Evanghelia Domnului Isus a avut o chemare și pentru ei.

La botez au slujit prin cântare și mesaje un grup de cinci tineri care studiază la Universitatea Emanuel din Oradea.

Am invitat la botez pe un fost polițist, căruia i-am vestit

Evanghelia cu câteva luni înainte. Numele lui este Dumitru, are în jur de 60 de ani. Și-a pierdut serviciul pe care l-a avut la Brașov, și l-a părăsit soția. A fost nevoit să-și vândă apartamentul din Brașov și să se mute într-un oraș unde apartamentele sunt mai ieftine. Așa a ajuns în Bicăz. A mai fost la biserica noastră în luna aprilie, dar la un moment dat mi-a spus că vrea să vină să stea de vorbă cu mine acasă, dar nu mai vine la biserica baptista pentru că el este ortodox și nu vrea să dea prilej unor discuții. De această dată însă a acceptat invitația să vină la botez și mi-a spus că i-a plăcut. Ne rugăm ca Dumnezeu să lucreze pocăință și mântuire în

viața acestui om.

De asemenea, de câteva săptămâni Mioara, în vârstă de aproximativ 55 de ani a început să vină la biserică, era foarte tăcută și tare tristă. Am încercat să comunicăm cu ea, eu și soția, ne-a spus că soțul ei a murit de șase ani, că nu are copii și nici

mai văzuse niciodată un botez nou testamental.

Pe 5 Noiembrie am organizat la Biserică întâlnirea de rugăciune pentru femei. Au fost femei din toate bisericile din zonă (din Bicaz, Damuc, Bicazu-Ardelean și Bicaz-Chei).

Îi mulțumim lui Dumnezeu că nu ne părăsește și că lucrează în Biserica Sa. Îi mulțumim că ne-a dat și nouă cinstea ca să slujim în câmpul Evangheliei.

Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru dumneavoastră, cei care ne trimiteți ajutorul financiar ca

să putem sluji în această zonă.

Ne rugăm ca Dumnezeu să vă răsplătească orice jertfă pe care o faceți în Împărăția Sa, pentru Numele Lui cel sfânt și mare.

Cu drag,

Beni și Ioana Handaric

alte rude în apropiere și datorită singurătății a avut probleme depressive. Am încurajat-o să vină la biserică pentru că biserica noastră este familia Domnului Isus. Mioara a venit și la botez, a fost impresionată pentru că nu

La pragul Anului Nou

Moise, omul lui Dumnezeu, scrie: „*Vedem cum ni se duc anii ca un sunet...*” (Psalmul 90:9b). La trecerea peste pragul Anului Nou, când începem un alt calendar, un alt an din viață, abia atunci ne dăm seama cum zboară timpul și cu ce repeziciune trecem prin viață.

Vă sfătuiesc să luați câteva hotărâri pentru anul acesta. Întâi,

SĂ-L IUBIM MAI MULT PE DUMNEZEU ȘI SĂ-L GLORIFICĂM CU MAI MULT PATOS

În Sfintele Scripturi avem în mai multe rânduri zugrăvit cerul și felul cum este preamărit Dumnezeu de ființele cerești. Citind paginile acestea, nu se naște în inima celor credincioși dorința tot mai vie de a-L preamări pe Dumnezeu mai frumos, cu mai mult patos? El să fie preamărit și pe pământ cum este în ceruri. Pentru o asemenea stare, se cere mai multă dragoste. Prea adesea, unii credincioși, prinși în ritmul grăbit al preocupărilor lor, uită să-și arate dragostea față de Domnul. Poate, prin diferite încercări, necazuri, îngrijorări, istoviri de tot felul, uităm să-L preamărim pe Dumnezeu, uităm să-I aducem închinăciune. Aprindeți iarăși focul iubirii față de Domnul, și atunci va răsună și cântarea de laudă. Astăzi omenirea a pierdut noțiunea de iubire. Credincioșii Domnului să nu fie așa. Iubirea, doar iubirea, aprinde în sufletele sfinților văpaia unor simțiri de bucurie lăuntrică și ne apropie mai mult de Cel Prea Înalt.

A doua mare hotărâre, să fie

TRAIUL ZILNIC ÎN SFINȚENIE

„*Fiți sfinți pentru că Eu sunt sfânt,*” ne cere Dumnezeu prin Cuvântul Său. Cei credincioși trebuie să fie frumoși în traiul lor, modești și demni încărcăți cu virtuți în comportarea lor. Bunătatea în naturaletăea ei nemărginită va copleși și inspira și pe alții să-L adore și să-L preamărească pe Domnul, să se apropie de El.

Mărturia noastră creștină trebuie însoțită de o viață curată, sfântă, căci aceasta are o mai mare influență asupra celor ce ne înconjoară. Cei credincioși trebuie să arate tuturor că prin viața lor de ascultare a Evangheliei, lumea, societatea poate avea o altă înfățișare, cu oameni mai buni, mai blânzi, mai iubitori de aproapele, mai curați și la trup și la suflet, o elită a umanității.

Și aș mai adăuga și o a treia hotărâre,

APLICAREA PORUNCII DE A FACE MISIUNE.

„*Mergeți în toată lumea și faceți ucenici...*” Iată porunca dată Bisericii. Fiecare din noi avem o lume în jurul nostru, în care trebuie să lucrăm și să facem ucenici ai Domnului. Creștinismul a ajuns un

creștinism comod, tăcut, inactiv, și în loc să influențeze lumea, se lasă influențat de lume, e bolnav de o muțenie condamnabilă.

Trecutul nostru istoric este plin de exemple. Mulți din înaintașii noștri au plecat pe jos, în căruțe sau călări pe cai, și au dus vestea Evangheliilor prin satele țării. Azi sunt mijloace mult mai bune pentru misiune, dar de ce nu le aplicăm? Răspândirea Evangheliilor se face cu jertfă, cu osteneală, cu înfruntarea tuturor piedicilor din cale. Nu uitați imperativele acestea două: Porunca dată de Domnul Isus Hristos, și pilda înaintașilor noștri.

Ne rugăm, „vie Împărăția Ta,” dar Împărăția lui Dumnezeu este domnia lui Hristos în inimile oamenilor. Treceți la misiune, faceți ucenici, ca în inimile multora să domnească Domnul Isus Hristos.

Luați la inimă îndemnul pe care vi-l dau și astfel anul nou va fi un an de har, de pace, un an în care să grăbim venirea Domnului.

Alexa Popovici

---

continuare din pagina 2 —

deșertăciune a deșertăciunilor! Totul este deșertăciune” (Ecles. 1:2). Un poet inspirat de Duhul Sfânt dă un răspuns minunat pentru noi cei ce trăim toamna vieții, el ne spune că „ce-am semănat cu lacrimi, vom secera cântând”. Dacă și colecta cu banii de întreținere i-am dat cu lacrimi n-am înțeles chemarea noastră. Suntem chemați la faptele de sacrificiu așa cum a făcut Mântuitorul nostru și urmașii Lui.

A umbla în faptele pregătite de Dumnezeu e dincolo de întreținerea luxului obișnuit. E o lucrare permanentă la planul făcut de Tatăl nostru ceresc, plan care poate întârzia din pricina preocupărilor noastre. Domnul nostru Isus Hristos, care S-a pus pe Sine la dispoziția lucrării de mântuire, într-o pildă ne spune că prietenii stăpânului au zădărnicit pentru ei participarea la nunta Fiului (Luca 14:15-24). Toți invitații speciali adunau lucruri care nu foloseau stăpânului lor.

Am învățat de la albine ce înseamnă chibzuință și înțelepciune. Ele adună mierea atunci când e sezonul de recoltat. Acesta este scurt și spontan, ele stau pregătite folosind cu riscul vieții orice moment prielnic. Fiecare picătură adusă în stup este o comoară pentru iarna

„Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute, și își vor da învățători după poftele lor.”
(II Timotei 4:3).

greu când hambarul este plin, și astfel ele asigură continuarea vieții, a familiei. La Maleahi 3:10, Dumnezeu ne spune: „Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgăzurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.”

**„Religiunea curată și neîntinată,
înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru,
este să cercetăm pe orfani și pe
văduve în necazurile lor, și să ne
păzim neîntinați de lume.”
(Iacov 1:27)**

Cred că în vremuri ca și

acestea, când sezonul este scurt, e nevoie să rugăm pe Domnul secerisului să scoată lucrători la secerișul Lui. Esti tu unul din aceștia? Sunt eu unul din lucrătorii Lui? Dacă suntem încă cu hambarul gol mai avem puțin timp până când toamna vieții își va spune cuvântul. Frunzele vremii pe care o trăim cad una câte una. Un vânt de toamnă le va spulbera pe toate. Poetul cântării spune: „Ce-am făcut pentru Isus va sta!”, și continuă, „căci noi vom trece de-aici lăsând toate”, ca să ne întâlnim cu ce-am lucrat.

Ca un îndem personal, v-aș ruga să ne sunați la „România pentru Hristos” ca să înțelegeți ce mare este cererea și ce mică este oferta.

Maranata — Domnul nostru vine!

Duhul și mireasa zic, „Vino, Doamne Isuse!”

Ferice de robul pe care Domnul îl va fi găsit la datoria lui.

Stuparul

România pentru Hristos

**„Cât este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis;
vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze”
(Ioan 9:4).**

**Vă îndemnăm să vă rugați pentru noi și să dați o mână de ajutor.
Orice donație pentru lucrarea misionară din România, poate fi trimisă
pe adresa:**

Romania for Christ, P.O. Box 2329, Pleasant Hill, CA 94523.